

ћете рјечу продужити дане своје на земљи, у коју идете преко Јордана да је наслиједите.

48. У исти дан рече Господ Мојсију говорећи:

49. Извиди на ону гору Аваримску, на гору Навав, која је у земљи Моавској према Јерихову, и види земљу Хананску коју дајем синовима Израњљевцијем у државу.

50. И умри на гори на коју извидиш, и умри се к роду својему, као што је умро Арон брат твој на гори Ору и прибрао се к роду својему.

51. Јер ми згоријеште међу синовима Израњљевцијем на води оа свађе у Кадису, у пустињи Сину, што ме не прославиште међу синовима Израњљевцијем.

52. Пред собом ћеш видјети земљу, али не ћеш у њу ићи, у земљу коју дајем синовима Израњљевцијем.

ГЛАВА 33.

А ово је благослов којим благослови Мојсије човјек Божји синове Израњљеве пред смрт своју.

2. И рече: Господ изиде са Синаја, и показа им се са Сира; заједно с горе Фаранске, и дође с мноштвом тисућа светана, а у десници му закон огњени за вих.

3. Доиста љуби народе; сви су свети његови у руци твојој; и они се слепоше к ногама твојим да приме рјечи твоје.

4. Мојсије нам даде закон, нашљедство збору Јаковљеву.

5. Јер бијаше цар у Израњљу, кад се сабираху кнезови народни, племена Израњљева.

6. Да живи Рувим и не умре, а људи његовијех да буде мало!

7. А за Јуду рече: услаши Госпoде глас Јудин, и доведи га опет к народу његову; руке његове нека војују за њ, а ти му помажи против непријатеља његовијех.

8. И за Левија рече: твој Тумим и твој Урим нека буде у човјека твојега светог, којег си окушао у Маси и скопим си се преширао на води Мерив;

9. Који рече оку својему и матери својој: не гледам на вас, који не познајете

мио браћи својој, замаскаће у уље ногу своју.

25. Г'вожеће и мјед биће под обућом твојом; и докле трају дани твоји трајаће снага твоја.

26. Израњљу! нико није као Бог, који иде по небу теби у помоћ, и у величанству својем на облацима.

27. Заклон је Бог вјечни и под мишицом вјечног; он ће одатвати испред тебе непријатеље твоје, и рећи ће: загри!

28. Да би наставао Израњљ сам безбрижно, извор Јаковљев, у земљи обилној житом и вином; и небо ће његово кропити росом.

29. Благо теби, Израњљу! ко је као народ, народ којег је сачувао Господ, штиг помоћи твоје, и меч славе твоје? Непријатељи ће се твоји понизити, а ти ћеш гавити висине вихове.

ГЛАВА 34.

Тада изиде Мојсије из поља Моавскога на гору Навав, на врх Фазге, која је према Јерихову; и показа му Господ сву земљу од Галада до Дана:

2. И сву земљу Негаталитову, и земљу Јефремову и Манаситину, и сву земљу Јудину до мора западног,

3. И јужну страну, и равницу, долину под Јерихоном, мјестом гдје има много палмових дрвета, до Ситора.

4. И рече му Господ: ово је земља, за

коју сам се заклео Авраму, Исаку и Јакову говорећи: сјемени твојему даћу је. Показаш ти је да је видиш очима својима, али у њу не ћеш ићи.

5. И умрије онда Мојсије сауга Господњу у земљи Моавској по рјечи Господњој.

6. И погребе га Господ у долини у земљи Моавској према Вет-Фегору; и нико не дозна за гроб његов до данашњег дана.

7. А бреше Мојсију сто и двадесет година кад умрије, и не бреху потамбљавати његове нити га снага издала.

8. И плаваше синови Израњљеви за Мојсијем у пољу Моавском тридесет и шест дана; и профоше плачци дани жалости за Мојсијем.

9. А Исус син Навин бреше пун духа мудрости, јер Мојсије бреше мртучно на њ руке своје. И слушаше га синови Израњљеви, и твореше као што заповједи Господ преко Мојсија.

10. Али не уста више пророку Израњљу као Мојсије, којег Господ позна лицем к лицу.

11. У свијем знацима и чудесима, за која га посла Господ да их учини у земљи Мисирској на Фарону и на свијет Јудину до мора западног, јем саугама његовијем и на свој земљи његовој,

12. И у свијем држема вријеме руке, и у свијем страхогама великим, које учини Мојсије пред свијем Израњљем.

КЊИГА ИСУСА НАВИНА.

ГЛАВА 1.

А по смрти Мојсија сауге Господњег рече Господ Исусу сину Навину, слуги Мојсијеву, говорећи:

2. Мојсије сауга мој умрије; за то сада устани, приђеђи преко тога Јордана ти и сав тај народ у земљу коју ја дајем синовима Израњљевијем.

3. Свако мјесто на које ступиште стопана својим дао сам вам, као што рече кох Мојсију.

4. Од пустиње и од овога Ливана је заповједио Мојсије сауга мој, не од-

до ријеке велике, ријеке Ефрата, сва земља Хетејска до великога мора на западу, биће међа наша.

5. Нико се не ће одржати пред тобом свега вијека твојега; с тобом ћу бити као што сам био с Мојсијем, не ћу одступити од тебе нити ћу те оставити.

6. Буди слободан и храбар, јер ћеш ти пријати томе народу у нашељдство земљу за коју сам се заклео очима њиховијем да ћу им је дати.

7. Само буди слободан и храбар да држиш и твориш све по закону који ти је заповједио Мојсије сауга мој, не од-

стунјак од ветра ни на десно ни на lijeви, да би напредовао куда год поћеш.

8. Нека се не раставља од уста твојих књига овога закона, него размишљај о њему дан ноћ, да Арханђел и твојриши све како је у њему написано; јер ћеш га да бити срећан на путовима својим и тада ћеш напредовати.

9. Нађесам ли ти заповједи: буди слободан и храбар? не бој се и не плаши се; јер је с тобом Господ Бог твој куда год идиш.

10. Тада заповједи Исус управитељима народним говорити:

11. Прођите кроз ово и заповједите народу говорећи: спремите себи брашњенице; јер ћете до три дана пријећи преко Јордана да уђете и узмете земљу коју вам Господ Бог ваш даје у нашество.

12. А племену Рувимову и Гадову и половину племена Манасијина рече Исус говорећи:

13. Опомените се шта вам је заповједио Мојсије слуга Господњи рекав: Господ Бог ваш смири вас и даде вам ову земљу.

14. Жене ваше, дјеца ваша и стока ваша нека остану у земљи коју вам даде Мојсије с ову страну Јордана; ви пак приђите под оружје пред браћом својом, који сте год за војску, и позовите их,

15. Докле не смири Господ и браћу вашу као вас, и наслиједи и они земљу коју им даде Господ Бог ваш; па се онда да вратите на нашество своје, које вам је дао Мојсије слуга Господњи соу страну Јордана к истоку, и држите га.

16. А они одговореше Исусу говорећи: што си нам год заповједио чинићемо, и куда нас год пошљеш ићи ћемо.

17. Слушаћемо те како смо слушали Мојсија; само нека Господ Бог твој буде с тобом као што је био с Мојсијем.

18. Ко би се противно твојој заповједи и не би слушао ријечи твојих у свежу што му заповједиш, нека се погуби; само буди слободан и храбар.

ГЛАВА 2.

А Исус син Навин посла из Ситима познато двје уходе рекавши им: идите, видите земљу и Јерихон. И они отидоше, и дођоше у кућу једној кур-

ије на вас погјера, и онда се кријте три дана докле се не врати погјера, па онда идите својим путем.

17. А људи јој рекоше: бићемо прости од ове твоје заклетве којом си нас закледа;

18. Ево, кад дођемо у земљу, вежи ову врвцу од скерлета на прозор, кроз који си нас спутала, и скриви код себе у ту кућу она својета и матер и браћу и сав дом она својета.

19. И ко би год изашао из твоје куће, крв његова нека буде на његову главу, а ми да нијесмо криви; а ко год буде с тобом у кући, крв његова нека дође на наше главе, ако га се ко ружком дотакне.

20. Али ако издах ову ствар нашу, тада ћемо бити прости од твоје заклетве, којом си нас закледа.

21. А она одговори: како рекосте тако нека буде. Тада их пусти, и отидоше; и она веза врвцу од скерлета на прозор.

22. А они отишавши дођоше у гору, и остале онда три дни докле се не врати погјера, јер их погјера тражаше по свјем путовима, али их не нађе.

23. И вратише се она Ава човјека, и сишавши с горе префрдише и дођоше к Исусу сину Навину, и приповједише му све што им се догодило.

24. И рекоше Исусу: зајста дао нам је Господ у руке сву ту земљу, и сви становници оне земље уплашили су се од нас.

ГЛАВА 3.

И уста Исус у јутру рано, и крестоше се од Ситима и дођоше до Јордана он и сви синови Израјљевих, и ноћше ондаје а не пријеђоше.

2. А посласе три дана профоше управитељи кроз њо,

3. И заповједише народу говорећи: кад видате ковчег зајета Господа Бога својета и свештенике Девите гдје га носе, пођите и ви с мјеста својета и идите за њим.

4. Али нека буде даљине између вас и њета до двје тисуће лаката; бланже до њета не пригичите се, да бисте познали пут којим ћете ићи, јер још никада нђесте ишла тјјем путем.

5. И Исус рече народу: осветљајте се, јер ће сутра учинити Господ чуда међу вама.

6. По том рече Исус свештеницима говорећи: узмите ковчег зајетни, и идите пред народом. И узеше ковчег зајетни и пођоше пред народом.

7. А Господ рече Исусу: данас те почињем узвишавати пред свјетом Израјљем да познаду да ћу и с тобом бити као што сам био с Мојсијем.

8. За то ти заповједи свештеницима који носе ковчег зајетни, и реци: кад дођете на крај воде Јордана, ставите у Јордану.

9. И рече Исус синовима Израјљевим: приступите овамо, и чујте ријечи Господа Бога својета.

10. По том рече Исус: по овом ћете познати да је Бог живи посред вас, и да ће дојста одагнати испред вас Хананеје и Хетеје и Јевеје и Ферефеје и Гергесеје и Амореје и Јевусеје:

11. Ево, ковчег зајета Господа свој земљи поћи ће пред вама преко Јордана.

12. За то сада изберите дванаест људи из племена Израјљевих, по једнога човјека из свакога племена.

13. И чим свештеници носећи ковчег зајета Господа Господу свој земљи стану ногама својим у води Јорданској, вода ће се у Јордану раступити, те ће вода која тече озго стати у гомилу.

14. И кад се подиже народ из шатора својих да пријеђе преко Јордана, и свештеници понесоше ковчег зајетни пред народом,

15. И кад они што ношаху ковчег дођоше до Јордана, и свештеници носећи ковчег оквасише ноге своје на крају воде (јер је Јордан пун преко брстова својих за цијело вријеме жетве),

16. Устави се вода што тецијаше овог, и стаде у једну гомилу врло надалеко, од града Адама, који је крај Заретана; а што тецијаше доље у море крај поља, море славно, отече са свјетом; и народ предаваше према Јерихону.

17. А свештеници који ношаху ковчег зајета Господњета стајашу на суку усред Јордана тврдо, и сав Израјљ вђаше по суку, докле сав народ не пријеђе преко Јордана.

ГЛАВА 4.

А кад сав народ приђе преко Јордана, рече Господ Исусу говорећи:

2. Изберите из народа дванаест људи, по једнога човјека из свакога племена.

3. И заповједите им и реките: узмите одавде, изред Јордана, с мјеста гдје стоје ногама својим светињци, дванаест камена, и однесите их са собом, и метните их ондје гдје ћете поћас ноћти.

4. Тада дозва Исус дванаест људи, које бјеше одредио између синова Израјљевих, по једнога човјека из свакога племена.

5. И рече им Исус: идите пред ковчег Господа Бога својега уред Јордана, и узмите сваки по један камен на раме своје, према броју племена синова Израјљевих.

6. Да буде знак међу вама. Кад вас послје запитају синови ваши говорећи: шта ће вам то камење?

7. Реците им: Јер се вода у Јордану раступи пред ковчегом зајета Господнега, кад прелажаше преко Јордана, раступи се вода у Јордану, и ово је камење спомен синовима Израјљевим до вијека.

8. И учинише синови Израјљеви вако заповједи Исус; и узеше дванаест камена изред Јордана, вако бјеше рекао Господ Исусу, према броју племена синова Израјљевих; и однесоше их са собом на поћити, и метнуше их ондје.

9. А и уред Јордана постави Исус дванаест камена на мјесту гдје стајаху ногама својим светињци носећи ковчег зајетни, и ондје осташе до данас.

10. Светињци пак који ношаху ковчег стајаху уред Јордана докле се не сврши све што бјеше Господ заповједио Исусу да каже народу, са свијем вако бјеше Мојсије заповједио Исусу. И народ похитије и приђе.

11. А кад приђе сав народ, онда приђе и ковчег Господњи и светињци, а народ гледаше.

12. Приђеоше и синови Рувимови и синови Гадови и половина племена Манасијина под оружјем пред синовима Израјљевим, као што им бјеше казао Мојсије.

13. Око четрдесет тисућа наоружанијех приђеоше пред Господом преко Јордана на бој у поље Јерихонско.

14. Тај дан увиди Господ Исуса пред свијем Израјљем; и бијаху га се, као што су се бојали Мојсија, свега вијека његова.

15. И рече Господ Исусу говорећи:

16. Заповједи светињцима који носе ковчег од сведочанства нека изиду из Јордана.

17. И заповједи Исус светињцима говорећи: изидите из Јордана.

18. А чим светињци који ношаху ковчег зајета Господнега изидоше изред Јордана, и стадоше на сухо погом својом светињци, одмах се похвати вода у Јордану на мјесто своје, и потече као и прије поврх свијех брегова својих.

19. А изиде народ из Јордана дестотога дана првога мјесеца, и стадоше у ђбк у Галгалу, с истога Јерихону.

20. А ондјех дванаест камена, што изнесоше из Јордана, постави Исус у Галгалу,

21. И рече синовима Израјљевим говорећи: кад у напредак запитају синови ваши оце своје говорећи: шта ће то камење?

22. Тада обавијестите синове своје, и реките им: сухим приђе Исрајљ преко овога Јордана.

23. Јер Господ Бог наш осуши Јордан пред вама докле приђеосте, као што је учинио Господ Бог ваш од првенога мора осушивши га пред нама докле приђеосмо;

24. Да би познали сви народи на земљи да је рука Господња врјенка, да бисте се свугдга бојали Господа Бога својега.

ГЛАВА 5.

А кад чуше сви царви Аморејски, који бијаху с ову страну Јордана к западу, и сви царви Ханански, који бијаху покрај мора, да је Господ осушио Јордан пред синовима Израјљевим докле приђеоше, растопи се срце у њима и нешта у њима јунаштва од страха синова Израјљевих.

2. У то врјеме рече Господ Исусу: начини оптрне ноже, и обрежи опет синове Израјљеве.

Исусу: изју обућу с ногу својих, јер је мјесто гдје стојиш свето. И учини Исус тако.

ГЛАВА 6.

А Јерихон се затвори, и чуваше се од синова Израјљевих; нико не излазише, нити ко улазише.

2. А Господ рече Исусу: ево, дајем ти у руке Јерихон и цара његова и јунаке његове.

3. За то обидите ово града сви војници, идући око града један пут на дан; тако учини шест дана.

4. А седам светињника нека носе седам труба од рогова овнујских пред ковчегом; а седмога дана обидите око града седам пута, и светињници нека трубе у трубе.

5. Па кад отежући затрубе у рогове овнујске, чим чујете глас од трубе, нека повиче сав народ иза гласа; и зидови ће градски попадати на својем мјесту, а народ нека улази, сваки напрема се.

6. Тада Исус син Навин дозва светињнике, и рече им: узмите ковчег зајетни, а седам светињника нека носе седам труба од рогова овнујских пред ковчегом Господњим.

7. А народу рече: идите и обидите око града, и војници нека иду пред ковчегом Господњим.

8. А кад Исус рече народу, седам светињника носећи седам труба од рогова овнујских пођоше пред Господом, и затрубише у трубе, а ковчег зајета Господнега пође за њима.

9. А војници пођоше пред светињницима, који трубљаху у трубе, а остали пођоше за ковчегом; идући трубљаху у трубе.

10. А народу заповједи Исус говорећи: не вичите, и немојте да вам се чује глас, и ни једна ријеч да не изиде из уста ваших до дана кад вам ја кажем: вичите; тада ћете викаати.

11. Тако обиде ковчег Господњи око града једном; па се вратеше у ђбк, и пођаше у околу.

12. А сјутрадан уста Исус рано, и светињници узеше ковчег Господњи.

13. И седам светињника носећи седам труба од рогова овнујских иђаху пред ковчегом Господњим, и идући труб-

3. И начини Исус оптрне ноже, и обре-за синове Израјљеве на брадушу Аралогу.

4. А ово је узрок за што их Исус обре-за: сав народ што изиде из Мисира, све мушквче, сви људи војници помри-јеше у пустињи на путу, по што изидоше из Мисира;

5. Јер бјеше обрзан сав народ који изиде, али не обрзаше никога у народу који се роди у пустињи на путу, по што изидоше из Мисира.

6. Јер четрдесет година иђаху синови Израјљеви по пустињи докле не помири сав народ, људи војници, што изидоше из Мисира, јер не слушаше гласа Господнега, те им се закле Господ да им не ће дати да виде земљу, за коју се заклео Господ опима њихо-вијем да ће нам је дати, земљу, гдје тече млијеко и мед;

7. И на мјесто њихово подиже синове њихове; њих обреза Исус, јер бијаху необрзани, јер их не обрзаше на путу.

8. А кад се сав народ обреза, оста-ше на својем мјесту у околу докле не оздравеше.

9. Тада рече Господ Исусу: данас сви-дох с вас срамоту Мисирају. И про-зва се ово мјесто Галгал до данашња дана.

10. И синови Израјљеви стојеху у околу у Галгалу, славише пасху четр-пољу Јерихонском.

11. И сјутрадан послјем пасхе једоше од жита оне земље хљебове пријесне и зрна пржена, исти дан.

12. И преста јана сјутрадан по што једоше жита оне земље, и већ више не

имаше мане синови Израјљеви, него једоше од рода земље Хананске оне године.

13. И кад Исус бијаше код Јерихона, подиже очи своје и погледа, а то чо-вјек стоји према њему с голјем мачем у руци. И приступи к њему Исус и рече му: јеси ли наш или наших непријатеља?

14. А он рече: нијесам; нето сам вој-вода војске Господње, сада доброх. А Исус паде ничице на земљу, и покло-ни се, и рече му: шта заповиједа го-сподар мој слуги својему?

15. А војвода војске Господње рече

љаху у трубе; а војници иђаху пред њима, а остали иђаху за ковчетом Господњим; идући трубљаху у трубе.

14. И обидоше око града једном другога дана, па се вратише у око; тако учинише шест дана.

15. А седмога дана усташе зором, и обидоше око града исто онако седам пута; само тога дана обидоше око града седам пута.

16. А кад би седми пут да затрубе свештеници у трубе, Исус рече народу: вичите, јер вам Господ даде град.

17. А град да буде проклет Господу и што је год у њему; само Рава курва нека остане у животу и сви који буду код ње у кући, јер саври посланике које бидасмо послали.

18. Али се чувајте од проклетих ствари да и сами не будете проклетци узевши што проклето, и да не навучете проклетство на око Израилев и смелете га.

19. Нечо све сребро и злато и посуђе од мједи и од гвозђа нека буде свето Господу, нека уђе у ризницу Господњу.

20. Тада повика народ и затрубивше трубе, и кад народ чу глас трубни повика иза гласа, понадах се зидови на месту свом; и народ уђе у град, сваки напрема се; и узеше град.

21. И побине као проклето онтријем мачем све што беше у граду, и жене и људе, и дјечу и старце, и волове и оне и магарице.

22. А оној двојици што уходише земљу рече Исус: идите у кућу оне жене курве, и изведите њу и све што је везивно, као што сте јој се заклели.

23. И отишавши они молиху што уходише земљу, изведоше Равау и оца јој и матер јој и браћу јој и што год беше везивно, и сав род везива изведоше, и оставише их иза окова Израилева.

24. А град сталаше огњем и што год беше у њему; само сребро и злато и посуђе од мједи и од гвозђа метнуше у ризницу дома Господњег.

25. А Рава курву и дом оца везива и све што беше везивно остави у животу Исус, и она оста међу Израилцима до данас, јер сакри посланике које посла Исус да уводе Јерихон.

26. И у то вријеме проваде Исус говорећи: проклет да је пред Господом чо-

вјек који би чество да гради овај град Јерихон! на првенцу свом оставио га, и на мјезинцу свом поставио му врата!

27. И Господ бјаше с Исусом, и разгласи се име његово по свој земљи.

ГЛАВА 7.

Али се отпријешаше синови Израилеви о проклетству, јер Ахан син Хармије сина Завдије сина Зарина од племена Јудина узео од проклетих ствари; за то се разгљеше Господ на синове Израилеве.

2. А Исус посла људе из Јерихона у Гај, који бјаше близу Вет-Авена с истога Ветљу, и рече им говорећи: идите и уходите земљу. И људи отидоше и уходише Гај.

3. И вративши се к Исусу рекоше му: нека не иде сав народ; до двије тисуће људи или до три тисуће људи нека иду, и освојиће Гај; немој трудити свега народа, јер их је мало.

4. И отиде их онако из вардоше око три тисуће људи; али побјегоше од Гајана.

5. И Гајани посјеклоше их до тридесет и шест људи; и гонеше их од врата дори до Сиварима, и побеше их на стрмени; и растопа се срце у народу, и поста као вода.

6. А Исус раздарије хаљине своје и паде лицем на земљу пред ковчетом Господњим, и лежа до вечера, он и старјешине Израилеве, и посуше се прахом по глави.

7. И рече Исус: јаох! Господе Боже, за што преседе овај народ преко Јордана да нас предаш у руке Аморејцима да нас побједу? о, да шасмо остати преко Јордана!

8. Јаох! Господе, шта да кажем, кад је Израил обратио пласи пред непријатељима својим?

9. Чуће Ханајци и сви становници те земље, и славиће се се око нас, и истребиће име наше са земље; и шта ћеш учинити од великога имена својега?

10. А Господ рече Исусу: устани; што си пао на лице своје?

11. Зтријешно је Израил, и пресутно зајек мој који сам им заповједао; јер узеше од проклетих ствари, и уврадоше, и заглашише, и метнуше међу своје ствари.

узеше Ахана сина Зарина, и сребро и плашт и шипку злата, и синове његове и кћери његове, и волове његове и магарице његове, и ове његове, и шатор и све што бјеше његово, и изведоше у долину Ахор.

25. И рече Исус: што си нас смео? Господ да те смете данас! И засу га камењем сав Израил, и спалише све огњем засушени камењем.

26. По том набадах на њ велику туману камења, која стоји и данас. И Господ се поврати од јестине гњева својега. Отуда се прозва оно мјесто долина Ахор до данас.

ГЛАВА 8.

И за тога рече Господ Исусу: не бој се и не плаши се; узми са собом сав народ што је за бој, па устани и иди на Гај; ово предадох ти у руке цара Гајскога и народа његовог и град његов и земљу његову.

2. И учини с Гајем и царем његовим како си учинио с Јерихоном и Ветовијем царем; али плаћен из њега и стоку његову разтрибите за се. Намјести засједу иза града.

3. И уста Исус и сав народ што бјеше десет тисућа јунака, и посла их ноћу, да иду на Гај; и изабра Исус триста људи да иду са њим; и посла их иза града, да не будете врло далеко од града, него бундете сви готови.

5. А ја и сав народ што је са мном примакнућемо се ка граду; па кад они изаду пред нас, ми ћемо као и прије побјећи испред њих.

6. Те ће они поћи за нама докле их не одвојимо од града, јер ће рећи: бјеже испред нас као и прије. И ми ћемо бјежати испред њих.

7. Тада ви изидите из засjede и истребите из града што буде остало. Јер ће вам га дати Господ Бог вап у руке.

8. А кад узмете град, западите га огњем; по ријечи Господњој учините. Ето, заповједао сам вам.

9. Тако их посла Исус, и они отидоше у засједу, и стадоше између Ветља и Гаја, са запада Гаја; а Исус преноћи ону ноћ међу народом.

10. А у јутру уста Исус рано и пре-

броји народа, па пође са старјешинама Израјљевљем пред народом на Гај.

11. И сва војска што беше с њим пође и примкавши се добоше према граду и стадоше у ње са сјевера Гају; а бијаше долина између њих и Гаја.

12. И узе ово пет тисућа људи, и врати се на оне који га тјераху.

13. И Исус и сав Израјљ, кад се најмјести сав народ, сва војска, што бијаше са сјевера граду и што бијаше у засједи са запада граду, изиде Исус ону ноћ усред долине.

14. И кад то видје цар Гајски, људи у граду похитјеше и уранише; и изидоше онај час у поље пред Израјља у добу, цар и сав народ његов. А не знајући да има засједу за њим иза града.

15. Тада Исус и сав Израјљ, као да их побеше, нагоше бјежати к пустињи.

16. А они сазваше сав народ што бјеше у граду да их тјерају. И тјераше Исуса, и одвојише се од свога града.

17. И не оста нико у Гају ни у Ве-тиљу да не пође за Израјљем; и оставише град отворен, и тјераху Израјља.

18. Тада рече Господ Исусу: дигни заставу што ти је у руци према Гају; јер ћу ти га дати у руке. И подиже Исус заставу што му бјеше у руци према граду.

19. А они што бијашу у засједи одмах усташе са својег мјеста, и потрачаше чим он подиже руку своју, и уђоше у град и уеше га, и брзо запалише град огњем.

20. А кад се Гајани обавреше, а то дим од града диваше се до неба, и не имаху куда бјежати ни тамо ни амо; а народ који бјежаше у пустињу поврати се на оне који га тјераху.

21. И Исус и сав Израјљ видјевши да је засједа њихова усла гада и гаје диже дим од града, вратише се и ударише на Гајане.

22. А они из града изидоше пред њих, те бијашу међу Израјљцима одовуд и одонуда, и побеше их тако да ни један не оста жив нити учене.

23. А цара Гајскога ухватише жива, и доведоше к Исусу.

24. А кад побеше Израјљци све Гајане у пољу, у пустињи, куда их гонеше, и надоше сви од оштрога мача, те се истрјебише, онда се вратише сви долинама и по свему бријегу великога

гора дори до Ливана. Хетејин и Аморејин, Хананејин, Ферезејин, Јевејин и Јевусејин.

2. Скупише се сви да се сложено бију с Исусом и с Израјљем.

3. А који живљаху у Гавону чувши што учини Исус од Јерихона и од Гаја.

4. Учинише и они пријаву; јер отидоше и начинише се посланици, и вратише старе торбе на своје магарице и старе мјехове винске, подеране и испрљане.

5. И обуђу стару и испрљану на ноге своје, и хаљине старе на се; и сав хљеб што повесоме на пут бреше сух и пљеснив.

6. И отидоше к Исусу у ње у Галгалу, и рекосе њему и људима Израјљевљима: дођосмо из даљне земље; хајде ухватите вјеру с нама.

7. А људи Израјљци рекосе Јерејима: може бити да сједите усред нас, па камо ћемо ухватити вјеру с вама?

8. Али они рекосе Исусу: ми смо сауче твоје. А Исус им рече: ко сте и од куда идете?

9. А они му рекосе: из земље врло даљне дођосмо сауче твоје у име Господа Бога твојега, јер чуждо славу његову и све што је учинио у Мисиру, и у Астароту.

10. И све што је учинио двојници царева Аморејских, који бијашу с оне стране Јордана, Сиону цару Есевонском и Огу цару Васанском који бијаше у Астароту.

11. И рекосе нам старјешине наше и сви становници наше земље говорите им на сусрет и реци им: ми смо сауче ваше, хајде ухватите вјеру с нама.

12. Ово је хљеб наш: врућ смо понижали пред вас, а сад ето осушио се и улјесниво.

13. А ово су мјехови вински: налиско нове, и ето су се већ подерали; и хаљине наше и обућа наша оветша од даљнога пута.

14. И пођераше људи по брашњеници, а не унгишаше Господа шта ће рећи.

15. И Исус учини с њима мир, и задовољи им вјеру да ће их оставити у животи; и заклаше им се кнезови од збора.

16. Али послаже три дана кад ухватише

тише вјеру с њима, чуше да су им сједи и да живе усред њих.

17. Јер побеше синови Израјљевци и дођоше у градове њихове трећи дан; а градови им бијашу: Гавон и Кефир и Вирот и Киријат-Јарим.

18. И не побеше их синови Израјљевци, јер им се кнезови од збора заклаше Господом Богом Израјљевљем. Али сав збор викаше на кнезове.

19. Тада сви кнезови рекосе свему збору: ми смо им се заклали Господом Богом Израјљевљем; за то сада не можемо отрати их.

20. Учинимо им то, и оставимо их у животу, да не дође гњев на нас ради заклетве којом им се заклесмо.

21. Још им рекосе кнезови: нека остану у животу, па нека сајекну дрва и носе воду свему збору; како им кнезови казаше.

22. По том их дозва Исус и рече им говорите: за што нас превариште и рекосе: врло смо даљско од вас, кад ето живите усред нас?

23. За то сада да сте провлетли и да сте до вијеза робови и да сјечете дрва и носите воду за дом Господа Бога војега.

24. А они одговораше Исусу и рекоса: доиста је било јаљено саугама твојим како је заповједио Господ Бог твој Мојсију саучи својему да вам да сву ову земљу и да истрјеби све становнике ове земље испред вас; с тога се врло побожасмо животу својему од вас и учинисмо тако.

25. А сада ето смо ти у руку; чини што мислиш да је добро и право да с нама учиниш.

26. И учини им тако и сауга их од руку синова Израјљевљех, те их не побеше.

27. И одреди их Исус у тај дан да сјекну дрва и носе воду збору и за олтар Господњи до данашњег дана на мјесту које набере.

А кад чу Адониселек цар Јерусалимски да је Исус узео Гај и раскопао га, као што је учинио с Јерихоном и Ђовијем царем, тако да је учинио и с Гајем и његовијем царем, и да су Гај

вољани учинили мир с Израљем и стоје усред њих,

2. Уплаши се врло; јер Гаваон бијаше велики град као какав царски град, и бијаше већи од Гаја, и сви људи у њему бијаху храбри.

3. За то посла Адонисдеа цар Јерусалимски к Оаму цару Хевронском и к Шираму цару Јармутском и к Јаоџи цару Лахиском и к Давиду цару Јегловском, и поручи:

4. Ходите к мени, и позовите ми да ударим на Гаваон, јер учини мир с Исусом и са синовима Израљевим.

5. И скупи се и пође пет царева Аморејских, цар Јерусалимски, цар Хевронски, цар Јармутски, цар Лахиски, цар Јегловски, они и сва војска њихова, и ставиши у ње под Гаваоном чешће га бити.

6. Тада Гаваонани послаше к Исусу у ње под Гагалду и рекоше: немој дигнути руку својих са слуга својих; хоћу брзо к нама, избави нас и помози нам, јер се скупих на нас сви цареви Аморејски који живе у горама.

7. И изиде Исус из Гагала, он и с њим сав народ што бјеше за бој, сви јувани.

8. И Господ рече Исусу: не бој их се; јер их дадох теби у руке, ни један их се не ће одржати пред тобом.

9. И Исус удари на њих из ненада, ишавши цијелу ноћ од Гагала,

10. И смете их Господ пред Израљем, који их луго поби код Гаваона, на их путера путем како се иде у Бетторон, и сјекоше их до Азике и до Мамаде.

11. А кад бјежаху испред Израља и бијаху низ врлет Беторонску, баци Господ на њих камење велико из неба дори до Азике, те гиваху: и више их изгиге од камења граднога него што их побеше синовима Израљевима мечем.

12. Тада преговори Исус Господу онај дан кад Господ предаде Аморејца синовима Израљевим, и рече пред синовима Израљевим: стани сунце над Гаваоном, и мјесече над Долином Елдонском.

13. И стаде сунце и устави се мјесец, докле се не освети народ непријатељскима својим. Не пише ли то у књизи ис-

титнога? И стаде сунце напред неба и не паже к западу скоро за цео дан.

14. И не би такога дана ни прије ни посласје, да Господ послуша глас човјечи, јер Господ војова за Израља.

15. И врати се Исус и сав Израљ с њим у ње под Гагалду.

16. А ондјех пет царева утекоше и саврише се у пећину код Мамаде.

17. И дође глас Исусу: нађе се пет царева савривенијех у пећини код Мамаде.

18. А Исус рече: привалите велико камење на врата пећини, и наместите људе код ње да их чувају.

19. А ви не стојте, него гоните непријатеље своје и битице остатка њихов, не дајте им да уђу у градове своје, јер вам их даде у руке Господ Бог ваш.

20. А кад Исус и синови Израљевии престаше бити их у боју врло великом, разбивши их са свијем, а који их оставше живи, утекоше у тврде градове,

21. Браћи се сав народ здраво у ње под Гагалду, и нико не маче језиком својим на синове Израљеве, ни на једнога.

22. Тада рече Исус: отворите врата од оне пећине, и изведите к мени онијех пет царева из пећине.

23. И учинише тако, и изведоше к њему онијех пет царева из пећине: цара Јерусалимскога, цара Хевронскога, цара Јармутскога, цара Лахискога, цара Јегловскога.

24. А кад изведоше те царева к Исусу, сазва Исус све људе Израљце, и рече војводама од војске које бијаху ишла с њим: приступите и ставите ногама својим на вратове овим царевима. И они приступише и стадоше им на вратове ногама својим.

25. А Исус им рече: не бојте се и не плашите се; будите слободни и храбри, јер ће тако учинити Господ свијем непријатељима вашим на које завојштите.

26. По том их поби Исус и погуби их, и објеси их на пет дрвета, и осташе висећи на дрветима до вечера.

27. А о заходу сунчаном заповједи Исус те их сждоше с Арета и бацисе их у пећину, у коју се бијаху саврише и метнуше велико камење на врата пећини, које оста ондје до данас.

28. Истога дана узе Исус и Мануа, као што бјеше заповједио Господ Бог Израљев.

41. И поби их Исус од Кадик-Барније до Газе, и сву земљу Госенску до Гаваона.

42. А све те цареве и земљу њихову узе Исус у један пут; јер Господ Бог Израљев војоваше за Израља.

43. По том се врати Исус и сав Израљ с њим у ње под Гагалду.

ГЛАВА 11.

А кад то чу Јавин цар Асорски, посла к Јовану цару Мадонском и к цару Симронском и к цару Ахаском,

2. И к царевима који бијаху на сјеверу у горама и по равницама на југу од Хинерота и у долини и у Новог-Дору на западу,

3. Ка Хананејину на истоку и западу, и Аморејину и Хетејину и Ферезејину и Јевусејину у горама, и к Јевејину под Ермоном у земљи Мисии.

4. И изидоше они и сна војска њихова с њима, многи народ као шјесак на бријегу морском, и кови и кола многа веома.

5. Сви ти цареви договораше се и дођоше, и стадоше заједно у ње под Мерову, да ударе на Израља.

6. А Господ рече Исусу: не бој их се; јер сјутра у ово доба ја ћу учинити те да сви бити побјени пред Израљем; којема њиховим испрецијем жале, и кола њихова попади огњем.

7. И изиде Исус и сва војска с њим на њих на воду Мером из ненада, и ударише на њих.

8. И Господ их даде у руке Израљу, те их разбихе и гераше их до Сидона великога и до воде Мисреота и до поља Мисие на исток; и тако их побие да не оставише ни једнога жива.

9. И учини их Исус како му бјеше заповједио Господ: којема њиховим испрецијем жале, и кола њихова попали огњем.

10. И вратиши се Исус у то вријеме, узе Асор, и уби цара његова мачем; а Асор бјеше прије глава свијем тијем царствима.

11. И побие све живо што бјеше у њему оштријем мачем сјекући, те не остави ни једнога жива; а Асор спалише огњем.

12. И све градове ондјех царева и све

Израљу и цара његова; и испрече све оштријем мачем, све душе које бијаху у њој, не остави у њој ни једнога жива; и учини с царем њезинијем као што учини с царем Јерихонским.

31. По том отиде Исус и сав Израљ с њим из Ливне на Лахис, и стаде у ње под Гагалду.

32. И Господ предаде Лахис у руке Израљу, и он га узе сјутрадан и испрече све оштријем мачем, све душе што бијаху у њему, исто онако како учини с Ливном.

33. Тада дође Орал цар Геероки у помоћ Лахису; али поби Исус њега и народ његов да не оста ни један жив.

34. По том пође Исус и сав Израљ с њим из Лахиса на Јеглон, и ставиши у ње према њему ударише на њ;

35. И узеше га исти дан, и испрече све оштријем мачем; све душе што бијаху у њему поби тај дан исто онако како учини с Лахисом.

36. По том се подиже Исус и сав Израљ с њим из Јеглона на Хеврон, и стадоше га бити;

37. И узеше га и испрече оштријем мачем, и цара његова и све градове његове, све душе што бијаху у њима; не остави ни једнога жива, исто онако како учини с Јеглоном; затр га са свијем душама што бијаху у њему.

38. По том се обрати Исус и сав Израљ с њим на Давир, и стаде га бити;

39. И узе га и цара његова и све градове његове, и испрече их оштријем мачем и згубише све душе што бијаху у њима; не остави ни једнога жива; као што учини с Хевроном, тако учини с Давиром и царем његовим, и као што учини с Ливном и царем њезинијем.

40. Тако поби Исус сву земљу, горе и јужну страну и равнице и долине, и све цареве њихове; не остави ни једнога жива, него све душе живе згуби,

цареве њихове узе Исус и исијече их оштријем мачем и поби их, као што бјеше заповједио Мојсије слауга Господњи.

13. Али ни једнога града који оста у опколенима својим не пошад Израељ, осим самога Асора, који спали Исус.

14. А сав ладен из тих градова и стову пограбише за себе синови Израелски; само људе све исекоше оштријем мачем, те их истријелише, не оставише ништа жива.

15. Како заповједи Господ Мојсију слаугу својегу, тако Мојсије заповједи Исусу, а Исус тако учини; ништа не изостави од свега што бјеше Господ заповједио Мојсију.

16. И тако узе Исус сву ту земљу, гору и сав јужни крај и сву земљу Голанску, и равницу и поље, гору Израелску и равницу његову,

17. Од горе Алака, која се пружа к Сиру, до Вада-Гада у пољу Ливанском, под гором Ермоном; и све цареве њихове зароби и поби их и погуби.

18. Друго времена војева Исус на те цареве.

19. Не би ни једнога града који учини мир са синовима Израелским, осим Јевеја који живљаху у Гаваону; све их узеше ратом.

20. Јер од Господа би, те отврду срце његово да неиду у бој на Израелца, да би их погубио и да им не би било милости, него да би их истријелио, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

21. У то врјеме дође Исус, те истријеби Енакме из гора, из Хеврона, из Давира, из Анава и из све горе Јудине и из све горе Израелске, с градовима њиховим потр их Исус.

22. Ни један Енакми не оста у земљи синова Израелских; само у Гази, у Гаду и у Азоту осташе.

23. Тако узе Исус сву земљу, као што бјеше казано Господу Мојсију; и даде је у нашествство Израелу према Амеловима њиховим, по племенима њиховим. И земља почину од рата.

ГЛАВА 12.

А ово су цареве земаљски које побиле синови Израелски и земљу њихову освојише с ову страну Јордана к ис-

18. Цар Аветчи један; цар Саронски један;
19. Цар Мадонски један; цар Асорски један;
20. Цар Сирион-Меронски један; цар Ахсафски један;
21. Цар Ганашки један; цар Мегидски један;
22. Цар Кедески један; цар Јокнеамски код Кармела један;
23. Цар Дорски у Набат-Дору један; цар Гуримски у Галгалу један;
24. Цар Тераски један. Свега тридесет и један цар.

ГЛАВА 13.

А Исус већ бијаше стар и временит. И рече му Господ: ти си стар и временит, а земље је остало врло много да се освоји.

2. Ово је земља што је остала: све међе Филдистејске и сва Гесурска.

3. Од Сиора, који је пред Мисиром, до међе Акаронске на сјевер; то припада Хананејима; чет кнежевина Филдистејских, Газејска, Азотска, Асканонска, Гетејска и Акаронска, и Авеји;

4. С југа сва земља Хананејска и Меара, што припада Сидонцима до Асера, до међе Аморејске,

5. И земља Гивдајска и сав Ливан к истоку, од Вада-Гада под гором Ермоном па до уласка Ематскога;

6. Све који живе у тој гори од Ливана до воде Мисрефота, све Сидонце ја ћу отерати испред синова Израелских; само је раздијели задржибом Израелу у нашествство, као што сам ти заповједио.

7. Раздијели дакле ту земљу у нашествство међу десет племена и половину племена Манасијина.

8. Јер с другом половином племена Рувимово и Гадово примаше свој дио, који им даде Мојсије с ову страну Јордана к истоку, како им даде Мојсије слауга Господњи.

9. Од Аронага који је на бријегу потоа Арнога и града напред потога, и сву равницу Медеску до Денона,

10. И све градове Сиона цара Аморејскога, који царова у Есевону, до међе синова Амонијских.

11. И Гамад и међу Гесурску и Ма-

хатску и сву гору Ермоноску и сав Вастан до Салхе;

12. Све царство Отово у Васану, који От царова у Астароту и Едрајну и бјеше остао од Равцага; а Мојсије их поби и истријеби.

13. Али Гесуреја и Махатеја не изагнаше синови Израелски, него Гесуреја и Махатеја осташе међу Израелцима до данас.

14. Само племену Левитјегу не даде нашествства; жртве огњене Господа Бога Израелска јесу нашествство његово, као што му је рекао.

15. А даде Мојсије племену синова Рувимових по породицама њиховим,

16. И међе им бјеху од Арорага који је на бријегу потога Арнога, и град до Медесе,

17. Есевон са свијем градовима својим у равни, Девон и Вамот-Вал и Вет-Валмеон,

18. И Јаса и Кадимот и Миват,

19. И Карјатајим и Сивна и Зарет-Сар на гори код долине,

20. И Вет-Фетор и Азот-Фаана и Вет-Јесимот,

21. И сви градови у равни, и све царство Сиона цара Аморејскога, који царова у Есевону, којег уби Мојсије с кнезовима Мадјимским, Евијом и Ревемом и Суром и Уром и Ревом, кнезовима Синовијем, који живљаху у оној земљи.

22. И Валама сина Веорова врача убиле синови Израелски мачем с другима побједијем.

23. И бреху међе синова Рувимових Јордан с међама својим. То је нашествство синова Рувимових по породицама њиховим, градови и села њихова.

24. И даде Мојсије племену Гадову, синовима Гадовијем по породицама њиховим,

25. И бреху им међе Јавир и сви градови Галадски и половина земље синова Амонијских до Арорага који је према Рави,

26. И од Есевона до Рамот-Масле и Ретонима, и од Маханима до међе Давирске;

27. И у долини Вет-Арам и Вет-Нимра и Собот и Самон; остатак царства Сиона цара Есевонскога, Јордан и ме-

ђа његова до краја мора Хинерогскога с ону страну Јордана на исток.

28. То је нацљедство синова Гадовијех по породицама њиховијех, градови и села њихова.

29. И даде Мојсије половини племена Манасијина, и доби половина племена синова Манасијиних по породицама својим;

30. Међа им бјеше од Маханалма, сав Басан, све царство Ога цара Васанскога, и сва села Јадрова, што су у Васану, шездесет градова,

31. И половина Галада, и Астарот и Едрајин, градови царства Огова у Васану, допадоше синовима Махтра сина Манасијина, половини синова Махтровијех по породицама њиховијех.

32. То је што раздијели у нацљедство Мојсије у пољу Моавском с ону страну Јордана према Јерихону на истоку.

33. А племену Левитијеву не даде Мојсије нацљедства; Господ је Бог Израјлев њихово нацљедство, као што им је рекао.

ГЛАВА 14.

А ово је што добише у нацљедство синови Израјлевни у земљи Хананској, што раздијелише у нацљедство Елеазар свештеник и Исус син Навин и поглавари породица отачких по племенима синова Израјлевних.

2. Збудијем дијелети им нацљедство, као што заповједи Господ преко Мојсија, међу девет племена и половино племена.

3. Јер Мојсије даде нацљедство двема племенима и половини племена с ону страну Јордана, а Левитима не даде нацљедства међу њима.

4. Јер синова Јосифовијех бјеху два племена: Манасијино и Јефремово, и Левитима не дадоше дијела у земљи, осим градова у којима ће живјети и подграђа њиховијех за стову њихову и за благо њихово.

5. Како бјеше заповједио Господ Мојсију, тако учинише синови Израјлевни и подијелише земљу.

6. А синови Јудини дођоше к Исусу у Гагалду, и рече му Халев син Јефонијин Кенесеј: ти знаш шта је казао Господ Мојсију саузј Божијему за мене и за те у Кадис-Варнији.

7. Бјаше ми је чездесет година кад ме посла Мојсије саузј Господњи из Кадис-Варније да уходим земљу, и јавих му ствар, како ми је било у срцу.

8. А браћа моја, што идоше са мном упалише срце народу; али се ја једнако држах Господа Бога својега.

9. И закле се Мојсије овај дан говорећи: завета, земља по којој си ходио ногама својима, допашће теби у нацљедство и синовима твојим до вијека; јер си се са свијем држао Господа Бога мојега.

10. А сада, ето, сачуна ме Господ у животу, као што је рекао; има већ чездесет и пет година како то рече Господ Мојсију, кад Израјље иђаше по пустињи; и сад, ето, има ми данас осамдесет и пет година.

11. И данас сам јоште крјенак, као што сам био кад ме је Мојсије славо; крјепост ми је и сад онака кака је била онда за бој и да одважим и долазим.

12. За то дај ми сада ову гору, за коју је говорио Господ у оној дан; јер си чуо у онај дан да су ондаје Енакими и градови велики и тврди; да ако буде Господ са мном, те их истерам, као што је Господ казао.

13. И Исус га благослови, и даде Хеврон Халеву сину Јефонијину у нацљедство.

14. За то припаде Хеврон Халеву сину Јефонијину Кенесеју у нацљедство до данашњег дана, јер се једнако држао Господа Бога Израјљева.

15. А име Хеврону бијаше пређе Киријат-Арва, а Арва бијаше велик човјек међу Енакинима. И земља почину од рата.

ГЛАВА 15.

А ово бјеше дио синова Јудинијех по породицама њиховијех: уз међу Едомску, пустиња Син е југу на крају јужне стране;

2. И бјеше им јужна међа од краја сланога мора, од залива који иде к југу.

3. А отуда иде на југ на брдо Акривим, прелази преко Сина, и пружа се од југа на Кадис-Варнију, и допире до Есрона, а отуда иде на Адар и савија се на Карку;

4. Отуда идући до Аселмова илази

на поток Мисирски, и крај тој међи удара у море. То вам је јужна међа.

5. А међа к истоку слано море до краја Јордана, а међа са сјеверне стране од залива морскога, од краја Јордана;

6. Одатле иде та међа на Вет-Оглу, и пружа се од сјевера до Вет-Драве; и одатле иде та међа на камен Воана сина Рувимова;

7. Одатле иде та међа до Давира од долине Ахора, и на сјевер иде на Гагалга, према броду Адумилском на јужној страни потога; по том иде та међа до воде Ед-Семеса, и удара у ступенат Рогил;

8. Одатле иде та међа преко долине синова Еномовијех покрај Јевусеја с југа, а то је Јерусалим; отуда иде међа на врх горе која је прена долини Еномовијех к сјеверу;

9. По том се савија међа с врха те горе к извору воде Невтоје и илази на градове у гори Ефрон; а одатле се пружа међа до Ваала, а то је Киријат-Јарим;

10. По том иде међа од Ваала на запад на гори Сару, и иде покрај горе Јарима са сјевера, а то је Хасалон, и испушта се на Вет-Семес, и долази до Рамне;

11. И иде међа покрај Агарона к сјеверу, и допире до Сикрона, и иде преко горе Ваала и пружа се до Јавнила, и илази та међа на море.

12. А међа је западна покрај великога мора и његовијех међа. То су међе синова Јудинијех у наоколо по породицама њиховијех.

13. А Халеву сину Јефонијину даде Исус дио међу синовима Јудинијех, као што му заповједи Господ: Киријат-Арву; а Арва је био отац Енаков, и то је Хеврон;

14. И одатле изагна Халев три сина Енакова: Сесеја и Ахимана и Таламаја, синове Енакова.

15. И одатле отиде на Давирани; а Давир се прије зваше Киријат-Сефер. И рече Халев: ко савлада Киријат-Сефер и узме га, даћу му за жену Ахсу њер своју.

17. И узе га Готонило син Кенезов, брат Халезов; и даде му Ахсу њер своју за жену.

18. И кад полажаше, наговараше га Давир,

да нише поље у оца њезина; па скопи с магараца. А Халев јој рече: што ти је?

19. А она рече: дај ми дар: кад си ми дао сухе земље, дај ми и извора воденијех. И даде јој изворе горње и изворе доње.

20. Оно је нацљедство племена синова Јудинијех по породицама њиховијех:

21. Ово су градови по брајевима племена синова Јудинијех, дуж међе Едомске к југу: Кавсеил и Едер и Јагур, и Бина и Димона и Адада,

22. И Кадес и Асор и Итан, и Зиф и Телем и Валот,

23. И Асор-Адата и Кириот; Есрон је Асор;

24. Амам и Сама и Молада,

25. И Асар-Гада и Есемон и Вет-Фалет,

26. И Асар-Суал и Вир-Савеја и Визотија,

27. Вада и Им и Асем,

28. И Елатолад и Хесеил и Орма,

29. И Сиклаг и Мадмана и Савсана, и Левнат и Силеим и Ајин и Римоп; свега двадесет и девет градова са селима својим.

30. У равни Естгал и Сараја и Асна, и Заноја и Ен-Ганим, Тавуја и Инам,

31. Јармут и Одолам, Сохот и Азика,

32. И Сагарим и Адитијам и Геџира и Геџиротјам; четрнаест градова са селима својим.

33. Севан и Адаса и Магдал-Гад,

34. И Дмлан и Миста и Јогтеил,

35. Лахис и Баскат и Јетлон,

36. И Хавон и Ламас и Хитлис,

37. И Геџирот, Вет-Датон, и Нама и Макида; шеснаест градова са селима својим.

38. Дивна и Етер и Асан,

39. И Јетта и Асна и Несеи,

40. И Кенла и Ахзив и Мариса; девет градова са селима својим;

41. Агарон са селима и засеонима; покрај Авота са селима својим;

42. Авот са селима и засеонима, Газа са селима и засеонима до потога Мисирскога и до великога мора с међама.

43. А у гори: Самир и Јагир и Сохот, и Дана и Киријат-Сана, а то је Давир,

с Аспром границе на сјеверу а с Исахаром на истоку.

11. Јер је Манасијино у племени Исхарову и Аспроу: Вет-Сан са селима својим, и Илдеам са селима својим, и Дорани са селима својим, и Ен-Дорани са селима својим, и Тананани са селима својим, и Мегидани са селима својим; та три краја.

12. Али синови Манасијини не могуће изагнати Хананеја из тих градова, него Хананеји стадоше живјети у тој земљи.

13. Али кад ојачаше синови Израјљеви, удараше данак на Хананеје, али их не изагнаше.

14. А синови Јосифови рекосе Исусу говорећи: за што си нам дао у напљедство један дио и једно уже, кад је нас множила и Господ нас је бла-гословно довао?

15. А Исус им рече: кад вас је множила, идите у шуму, и онда је окрчите себи у земљи Ферезејској и Рувајској, ако вам је тијесна гора Јефремова.

16. А синови Јосифови рекосе: не ће нам бити доста ова гора; а сви Хананеји који живе у долини имају гвоздене кола, и они који су у Вет-Сану и у селима његовијем и они који су у долини Јефремовској.

17. А Исус рече дому Јосифову, Јефрему и Манасији, говорећи: велик си народ и силан си, не ћеш имати једнога дијела.

18. Него гора нека буде твоја; ако је шума, искрчи је, пак ћеш имати међе везине; јер ћеш изагнати Хананеје, ако и имају гвоздена кола, ако и јесу јаки.

ГЛАВА 18.

И сабра се сав збор синова Израјљевих у Силом, и онда је намјестити шапур од састанка, по што покорише земљу.

2. Али још бијаше синова Израјљевих седам племена, којима не би да-то напљедство.

3. И Исус рече синовима Израјљевим: Докле ћете оклицати, те не идете и узмете земљу коју вам је дао Господ Бог отаца ваших?

4. Изберите између себе по три човјека из свакога племена, па нека се ди-

вила Јефремовијем у напљедству синова Манасијиних, сви градови са селима својим.

10. А не изагнаше Хананејина који живљаше у Гезеру; за то осташе Хананеји међу синовима Јефремовијем до данас плаћајући данак.

ГЛАВА 17.

И доваде дио племену Манасијину, а бјеше првенца Јосифов; Махиру првенца Манасијину оцу Галадоу, јер бјеше човјек унак, за то му допаде Галад и Васан.

2. Добилише дио и остали синови Манасијини по породицама својим, синови Авизерови, и синови Хелекови, и синови Арилови, и синови Сихемови, и синови Еферови, и синови Семиди-ни. То су синови Манасије сина Јосифова, људи по породицама својим.

3. А Салад син Ефера сина Галада сина Махира сина Манасијина није имао синова него кћери; и ово су име-на кћерима његовијем: Мада и Пура, Егла, Мелха и Герса.

4. И оне добоше пред Елаезара свештеника и пред Исуса сина Навина и пред кнезове, и рекосе: Господ је заповједио Мојсију да нам се да напљедство међу браћом нашим. И даде им Исус по заповјести Господњој напљедство међу браћом оца њихова.

5. И допаде Манасији десет дијелова, осим земље Галадске и Васанске, кој су с ону страну Јордана.

6. Јер кћери Манасијине добише напљедство међу синовима његовијем, а земља Галадска допаде другим синовима Манасијиним.

7. А међа Манасијина бјеше од Аспира в Михлети, која је према Сихему, по том иде та међа на десно к станоницима Ел-Тафјуским.

8. Манасијина је земља Тафјуска, али Тафјуа на међи Манасијиној припада синовима Јефремовијем.

9. Одатле слази међа на поток Кану, с јужне стране тога потока; и градови су Јефремови међу градовима Манасијиним; а међа је Манасијина са сјеверне стране потока и излази на море.

10. С југа је Јефремова, а са сјевера Манасијино, а море им је међа; и

50. И Анав и Естемон и Анил, и Гусен и Олон и Гилол; једнаест градова са селима својим.

52. Арав и Дува и Есан.

53. И Јану и Вет-Тафјуа и Аека,

54. И Хумата и Киријат-Арва, а то је Хероил, и Скор; девет градова са селима својим.

55. Маон, Кармел и Зиф и Југа,

56. Јераел и Јордеам и Заноја,

57. Кајин, Гаваја и Тамна; десет градова са селима својим.

58. Алау, Вет-сур и Гелор,

59. И Марат и Вет-Анол и Елтевол;

60. Киријат-Вал, то је Киријат-Јарим, и Рава; два града са селима својим.

61. У пустињи: Вет-Арава, Мидин и Сехаха.

62. И Нивсан, и град сони, и Ентра-дија; шест градова са селима својим.

63. А Јефусеја који живљашу у Јерусалиму не могуће истрјати синови Јудини; за то осташе Јефусеји са синовима Јудинијем у Јерусалиму до данас.

ГЛАВА 16.

И допаде дио синовима Јосифовијем од Јордана код Јерихона, од воде Јерихонске к истоку, на пустињу која иде од Јерихона на гору Ветилејску.

2. А од Ветилеја иде на Дуз и долази до међе Архидеке до Атарота,

3. По том иде на запад до међе Јафлетске па до међе Доњета Вет-Орона и до Гезера, и излази на море.

4. Тако добише напљедство синови Јосифови, Манасија и Јефрем.

5. А бјеше међа синовима Јефремовијем по породицама њихова к истоку Атарот-Адар до горњег Вет-Орона,

6. И излази међа на море код Михете са сјеверне стране, па се обрће међа к истоку до Танат-Силона, и пролази с истока до Јанохе,

7. По том слази од Јанохе до Атарота и Нарата, и дошавши до Јерихона удара у Јордан.

8. Од Тафје иде међа к истоку до потока Кане и излази на море. То је напљедство племена синова Јефремовијем по породицама њиховијем.

9. А градови бијашу одвојени сино-

гну и прођу земљу, и нека је препишу на напљедства своја, па онда нека дођу к мени.

5. И нека је раздијеле на седам дијелова; Јуда ће остати у својим међама с југа, а дом ће Јосифов остати у међама својим са сјевера.

6. А ви препишите земљу на седам дијелова, и донесите амо к мени, да бацим ждријоб за племена ваша оваје пред Господом Богом нашим.

7. Јер Левити некају дијела међу нама, јер је свештенство Господње њихово напљедство; а Гад и Рутим и половина племена Манасијина примиле напљедство своје с ону страну Јордана на истоку, које им даде Мојсије слава Господња.

8. Тада усташе људи и побоше, а Исус заповједи људима који отидоше да препишу земљу говорећи: идите и пробјите земљу и препишите је, па онда дођите к мени, те ћу бацити ждријоб за вас оваје пред Господом у Силому.

9. И отидоше људи и пробоше земљу, и преписаше је у књигу село по село на седам дијелова; по том се вратише к Исусу у обћ у Силому.

10. И Исус баци ждријоб за њих у Силому пред Господом, и онда подијели Исус земљу међу синове Израјљеве по дијеловима њиховијем.

11. И изведе ждријоб за племена синова Венијаминијем по породицама њиховијем, и дође међа дијела њихова међу синове Јудине и синове Јосифове.

12. И би им међа са сјевера од Јордана, и она иде покрај Јерихона са сјевера и пружа се на гору к западу, и излази у пустињу Вет-Авен;

13. А одатле иде та међа до Луза, с јужне стране Лузу, а то је Ветилеј, и слази до Атарот-Адара покрај горе која је с југа Вет-Орону довлеу.

14. Отуда излази међа и савија се покрај мора, к југу од горе, која је према Вет-Орону на југ, и излази на Киријат-Вал, а то је Киријат-Јарим, град синова Јудинијем. То је западна страна.

15. А јужна страна од краја Киријат-Јарима, и излази та међа к западу, па иде на извор воде Негтоје,

16. И слази та међа на крај горе која је према долини сина Еломова а у долини Гавајској к западу, и иде преко

долине Енонове покрај Јевусеја и Југу, и слави на извор Рогил;

17. По том се обрће од сјевера и иде на Ел-Семес, а отуда иде на Галлот, који је према тори Адулимској; и слави на камен Воана сына Рувимова;

18. Отуда иде страном која је према Арави и сјеверу и слави у Араву;

19. По том иде покрај Вет-Огле и сјеверу и удари у залив сланога мора са сјеверне стране до краја Јордана на Југу. То је Јужна међа.

20. А Јордан је међа с источне стране. То је нашествство синова Венијаминовијех с међама њиховијех у наоколо по породицама њиховијех.

21. А градови племена синова Венијаминовијех по породицама њиховијех јесу: Јерихон и Вет-Оглад и Емеж-Кесис,

22. И Вет-Арава и Семарајим и Ветити,

23. И Авлам и Фара и Офра,

24. И Хевар-Амона и Офија и Гава; дванаест градова са селима својим;

25. Гавон и Рама и Вирот,

26. И Миспа и Хефара и Моса,

27. И Рекем и Јерсаид и Тараала,

28. И Сила, Елеф и Јенус, а то је Јерусалим, Гагат, Киријат; четрнаест градова са селима својим. То је нашествство синова Венијаминовијех по породицама њиховијех.

ГЛАВА 19.

По том изиде други ждријб за Симеуна, племе синова Симеунових по породицама њиховијех, и би нашествство њихово усред нашествства синова Јудинијех.

1. И допаде им у нашествство Вир-Савеја и Савеја и Молада,

2. И Асар-Суал и Вада и Асем.

3. И Елтомад и Ветул и Орма,

4. И Сиклат и Вет-Маркавот и Асар-Сука,

5. И Вет-Девот и Саруен; тринаест градова са селима својим;

6. Ајин, Ремон и Етер и Асан, четирнаест градова са селима својим;

7. И сва села што бијаху око тихих градова дори до Валат-Вира, а то је Рамат Јужни. То је нашествство племена синова Симеунових по породицама њиховијех.

9. Од дрједа синова Јудинијех допаде нашествство синова Симеунових, јер дво синова Јудинијех бијаше велики за њих, за то синова Симеунови добише нашествство на њихову нашествству.

10. По том изиде трећи ждријб за синове Завулонове по породицама њиховијех; и међа нашествству њихову би до Сарида.

11. А одакле иде међа њихова покрај мора на Маралу, и допире до Дана-сета, и иде на поток који је према Јокезаму,

12. Па се окрће од Сарида на исток до међе Кислот-Таворске, и иде на Даврат и излази до Јаес;

13. Отуда иде опет в истоку до Гита-Езера, а то је Ита-Касин, и излази на Ремон-Метовар, а то је Неја;

14. Отуда се савија међа к сјеверу на Анатон, и излази у долину Јестгаид,

15. С Кататом и с Налалом, дванаест градова са селима својим.

16. То је нашествство синова Завулонових по породицама њиховијех, то су градови и села њихова.

17. За Исакхара изиде ждријб четврти, за синове Исакхарове по породицама њиховијех;

18. А међа им би: Језраел и Кесулот и Суним,

19. И Асерајим и Сеон и Анахарат,

20. И Равит и Киснон и Авес,

21. И Ремет и Ел-Ганим и Ел-Ада и Вет-Фасис.

22. А отуда иде међа на Тавор и на Сасиму и Вет-Семес, и удари у Јордан; шеснаест градова са селима својим.

23. То је нашествство племена синова Исакхарових по породицама њиховијех; то су градови и села њихова.

24. По том изиде ждријб пети за племе синова Асировијех по породицама њиховијех,

25. И међа им би Хелкат и Алија и Ветен и Ахсаф.

26. И Аламелех и Амад и Миса, и пружа се до Кармела к мору и до Сихор-Дивната,

27. И одакле се савија к истоку на Вет-Дагон, и допире до Завулога и до долине Јестгаид к сјеверу, и до Вет-елмека и Наила, и иде до Хавула на лијеву;

28. И Хеврон и Реов и Амон и Канази међу собом.

29. Отуда се савија међа на Раму и до тврдога града Тира, а отуда се савија на Осу и излази на море покрај дрједа Ахсивскога;

30. И Ама и Афек и Реов; двадесет и два града са селима својим.

31. То је нашествство племена синова Асировијех по породицама њиховијех, то су градови и села њихова.

32. За синове Нефталимове изиде ждријб шести, за синове Нефталимове по породицама њиховијех,

33. И међа им би од Елаоа и од Алона до Саванима, и од Адама-Невеа и Јавида до Лавуна, и излази на Јордан;

34. По том се обрће међа на запад к Азиот-Тавору, и иде на Улок, и допире до Завулона с Југа и до Асирга са запада и до Јуде на Јордану с истока;

35. А тврди су градови: Сидим, Сер и Амад, Гават и Хиперот,

36. И Адама и Гама и Асор,

37. И Кедес и Едрей и Ел-Асор,

38. И Ирон Мигдала, Орем и Вет-Анат и Вет-Семес; деветнаест градова са селима својим.

39. То је нашествство племена синова Нефталимових по породицама њиховијех, то су градови са селима својим.

40. Седми ждријб изиде за племе синова Дановијех по породицама њиховијех,

41. И међа нашествству њихову би Сара и Естаол и Ир-Семес,

42. И Салавни и Ајалон и Јетла,

43. И Елон и Тамната и Акарон,

44. И Елтекон и Гиветон и Валат,

45. И Јуд и Ванн-Вараз и Гат-Римон,

46. И Ме-Јаркон и Ракоп с међама својим према Јопи.

47. Али међе синова Дановијех изиде мале за њих; за то изидоше синове Данови и ударише на Лесем и узеше га и побисе онгтријем мачем и освојисе га, и населише се у њему, и Лесем прозваше Дан по имену Дана оца својега.

48. То је нашествство племена синова Дановијех по породицама њиховијех; то су градови и села њихова.

49. А кад подијелише земљу по међама везинијех, дадоше синови Израјил-пред збор.

50. По заповијести Господњој дадоше му град који заиска, Тамнат-Сарах у гори Јефремовој; а он сагради град и насели се у њему.

51. То су нашествства која Елеазар свештеник и Исус син Навин и главари породица отачијех у племена синова Израјилевих подијелише ждријбом у Силому пред Господом на вратима двора од састанка; и тако подијелише земљу.

52. По том рече Господ Исусу говорјећи: 2. Кажи синовима Израјилевијех и реди: одредите градове за уточишта, за које сам вам говорио преко Мојсија,

3. Да онамо утече крвник који убије кога нехотице, не мислећи, да вам буду уточишта од осветника.

4. Па кад во утече у који од тих градова, нека стане пред вратима града, нека нека каже старјешинама онга града ствар своју, па нека га приме к себи, и даду му мјесто да сједи код њих.

5. И ако дође за њим осветник, нека му не даду крвника у руке, јер је нехотице убио ближњег нити је прије дрзео на њ.

6. Нето нека сједи у граду оном докле не стане пред збор на су, до смрти погавара свештеничкога који буде онда, тада нека се крвник врати и иде у свој град и својој кући, у град из којег је утекао.

7. И одијелише Кедес у Галилеји у гори Нефталимовој и Сихем у гори Јефремовој и Киријат-Арву, то је Хеврон, у гори Јудиној.

8. А преко Јордана од Јерихона на исток одредисе Восор у пустињи, у равни, од племена Рувимова, и Галот у Галаду од племена Гадова, и Голан у Васану од племена Манасијина.

9. То су градови одређени свијем синовима Израјилевијех и дошљаку који се бави међу њима, да утече у њих год убије кога нехотице и да не погине од руке осветничкове докле не стане пред збор.

ГЛАВА 20.

По том рече Господ Исусу говорјећи:

2. Кажи синовима Израјилевијех и реди: одредите градове за уточишта, за које сам вам говорио преко Мојсија,

3. Да онамо утече крвник који убије кога нехотице, не мислећи, да вам буду уточишта од осветника.

4. Па кад во утече у који од тих градова, нека стане пред вратима града, нека нека каже старјешинама онга града ствар своју, па нека га приме к себи, и даду му мјесто да сједи код њих.

5. И ако дође за њим осветник, нека му не даду крвника у руке, јер је нехотице убио ближњег нити је прије дрзео на њ.

6. Нето нека сједи у граду оном докле не стане пред збор на су, до смрти погавара свештеничкога који буде онда, тада нека се крвник врати и иде у свој град и својој кући, у град из којег је утекао.

7. И одијелише Кедес у Галилеји у гори Нефталимовој и Сихем у гори Јефремовој и Киријат-Арву, то је Хеврон, у гори Јудиној.

8. А преко Јордана од Јерихона на исток одредисе Восор у пустињи, у равни, од племена Рувимова, и Галот у Галаду од племена Гадова, и Голан у Васану од племена Манасијина.

9. То су градови одређени свијем синовима Израјилевијех и дошљаку који се бави међу њима, да утече у њих год убије кога нехотице и да не погине од руке осветничкове докле не стане пред збор.

ГЛАВА 21.

Тад дођоше главари отачких породица Левитских в Блевару свештенику и к Исусу сину Навину и главарима породица отачких у племенима синова Израилевих.

2. И рече им у Силому у земљи Хананској говорећи: Господ је заповједио преко Мојсија да нам се јаву градови гдје ћемо живјети и подграђа њихова за стоку нашу.

3. И дадохе синови Израилеви Левитима од нашествља својег да заповијести Господњој оне градове и подграђа њихова:

4. Изаје ждријоб за породице Катове; и допаде синовима Арона свештеника између Левита ждријобом тринаест градова од племена Јудина и од племена Симеунова и од племена Венијамина.

5. А осталијем синовима Катовијем допаде ждријобом десет градова од породица племена Јефремова и од племена Данова и од половине племена Манасијина.

6. А синовима Гирсоновијем допаде ждријобом од породица племена Исхарова и од племена Асирова и од племена Нефталимова и од половине племена Манасијина у Васану тринаест градова;

7. Синовима Мераријем по породицама њиховијем од племена Рувимова и од племена Гадова и од племена Завулонова дванаест градова.

8. Дадохе дакле синови Израилеви Левитима те градове и подграђа њихова ждријобом, као што бјеше заповједио Господ преко Мојсија.

9. И дадохе од племена синова Јудинијех и од племена синова Симеуновијех ове градове који се казују по именима;

10. И допаде синовима Ароновијем од породица Катовијех између синова Левитних, за које паде први ждријоб,

11. Њима допаде: Киријат-Арва, а Арва је отац Алаков, а тај је град Хеврон у гори Јудиној, с подграђем својим у навоколо.

12. А поље ово тога града и села његова дадохе Халеву сину Јефонијину у нашествство.

13. Дадохе дакле синовима Арона свештеника град за уочиште крвннику Хеврон с подграђем, и Диву с подграђем,

14. И Јатир с подграђем, и Естемон с подграђем,

15. И Олон с подграђем, и Давар с подграђем,

16. И Ајин с подграђем, и Југу с подграђем, и Вет-Семес с подграђем: девет градова од та два племена.

17. А од племене Венијамина Гаванон с подграђем, и Гавану с подграђем, и Алмон с подграђем: четири града.

19. Света градова синова Арона свештеника тринаест градова с подграђима.

20. А породицама синова Катовијех, Левитима, што их још бјеше од синова Катовијех, допадохе на њихов ждријоб градови од племена Јефремова;

21. Допаде им град за уочиште крвннику Сихем с подграђем у гори Јефремовој, и Гезер с подграђем,

22. И Кивсајим с подграђем, и Вет-Орон с подграђем: четири града;

23. А од племена Данова: Елтекон с подграђем, Гиветон с подграђем,

24. Ајалон с подграђем, Гат-Римон с подграђем: четири града.

25. А од половине племена Манасијина: Танах с подграђем и Гат-Римон с подграђем: два града.

26. Света десет градова с подграђима дадохе породицама синова Катовијех осталијем.

27. А синовима Гирсоновијем између породица Левитских дадохе од половине племена Манасијина град за уочиште крвннику Голан у Васану с подграђем, и Вестеру с подграђем: два града;

28. А од племена Исхарова: Кисон с подграђем, Даврот с подграђем,

29. Јармут с подграђем, Ен-Ганим с подграђем: четири града;

30. А од племена Асирова: Мисил с подграђем, Авдон с подграђем,

31. Хелкат с подграђем, и Реов с подграђем: четири града;

32. А од племена Нефталимова град за уочиште крвннику Кедеус у Галилеји с подграђем, и Амот-Дор с подграђем, и Карган с подграђем: три града.

33. Света градова синова Гирсонови-

кле вратите се и идите у пашоре своје у земљу нашествља својег, коју вам је дао Мојсије сауга Господња с ону страну Јордана.

5. Само пазите добро да вршите заповијест и закон, што вам је заповиједио Мојсије сауга Господња, да љубите Бога својег и да ходите по путевима његовијем, и чувате заповијести његове и држите их се, и да му служите свијем срцем својим и свом душом својом.

6. И благослови их Исус, и отпусти их да иду у своје пашоре.

7. А половици племена Манасијина бјеше дао Мојсије *нашествство* у Васану, а другој половици даде Исус с брањом њиховом с ону страну Јордана к западу. И отпустишају их Исус у пашоре њихове благослови их,

8. И рече им говорећи: с великим благом враћате се у пашоре своје, са стогом врло многом, са сребром и златом и мјеђу и гнозјем и одијелом врло многом; подијелите пакљен од неспријатеља својих с брањом својом.

9. И вративши се синови Рувимови и синови Гадови и половици племена Манасијина отидохе од синова Израилевих из Силома, који је у земљи Хананској, нађуши у земљу Галадску, у земљу нашествља својег, коју нашествство даде им Господ заповиједио преко Мојсија.

10. А кад дођоше на међу Јорданску у земљи Хананској, начинише синови Рувимови и синови Гадови и половици племена Манасијина олтар ондје на Јордану, олтар велик и вочит.

11. И чуше синови Израилеви гдје се говори: гле, синови Рувимови и синови Гадови и половици племена Манасијина начинише олтар према земљи синова Израилевих.

12. А кад чуше синови Израилеви, скупи се сав збор синова Израилевих у Силом да иду да се бију с њима.

13. И послаше синови Израилеви к синовима Рувимовијем и синовима Гадовијем и половици племена Манасијина у земљу Галадску Финеса синова Блезара свештеника,

14. И с њим десет кнезова, по једнога кнеза од дома отачког од свијех пле-

јех по породицама њиховијем тринаест градова с подграђима.

34. А породицама синова Мераријевих, осталијем Левитима, дадохе од племена Завулонова Јокнеам с подграђем, Каргу с подграђем,

35. Дивну с подграђем, Налоа с подграђем: четири града;

36. А од племена Рувимова: Восор с подграђем, и Јазу с подграђем,

37. Кедемот с подграђем, и Миџат с подграђем: четири града;

38. А од племена Гадова: град за уочиште крвннику Рамот у Галаду с подграђем, и Маханјајим с подграђем,

39. Есеон с подграђем, Јазир с подграђем; свега четири града.

40. Све оне градове дадохе синовима Мераријемим по породицама њиховијем, што још бијашу између породица Левитских; и дође на ждријоб њихов дванаест градова.

41. Света градова Левитских у нашествству синова Израилевих бјеше четрдесет и осам градова с подграђима;

42. А сви градови имају своја подграђа у навоколо; тако је у свакога града.

43. Тако даде Господ Израилу сву земљу, за коју се закље оцима њиховијем да ће им је дати, и наслиједише је и населише се у њој.

44. И умори их Господ од свуда у навоколо, као што се закље оцима њиховијем; и нико се не одржа пред њима од свијех неспријатеља њихових; све неспријатеље њихове предаде им Господ у руке.

45. Ништа не оста од свега добра што бјеше обрекао Господ дому Израилеву; све се зби.

ГЛАВА 22.

Тад сазва Исус синове Рувимове и синове Гадове и половици племена Манасијина,

2. И рече им: ви држасте све што вам је заповиједио Мојсије сауга Господња, и слушасте глас мој у свему што сам вам заповиједио.

3. Не оставиште браће своје дуго времена, до овога дана, и добро чувасте заповијест Господа Бога својег.

4. А сада Господ је Бог ваш, смирио браћу вашу, како им је рекао; сада де-

10. Али не хтјех послушати Валама, те вас он још благослови, и избавих вас из руке његове.
11. По том приђеoste преко Јордана, и дођoste под Јерихон, и бише се с вама Јериховани, Амореји и Ферезеји и Хананеји и Хетеји и Гергесеји и Јевеји и Јевусеји; и дадох их вама у руке.
12. И послах пред вама стршљене, који их изгнаше испред вас, два цара Аморејска, не мачем твојим ни луком твојим.
13. И дадох вам земљу, које не радиште, и градове, којих не градисте, и у њима живите; из винограда и из маслина, којих нијесте садили, једете.
14. За то сада бојте се Господа и служите му вјерно и истинито; и повратите бокове, којима су служили оци ваши с ову страну ријеке и у Мисиру, на служите Господу.
15. Ако ли вам није драго служити Господу, изобрите себи данас коме ћете служити: или бокове којима су служили оци ваши с ову страну ријеке, или бокове Амореја у којих земља живите; а ја и дом мој служићемо Господу.
16. А народ одговори и рече: не дај Боже да оставимо Господа да служимо другим боговима.
17. Јер Господ Бог наш, он је извео нас и оце наше из земље Мисирске, из дома ропскога, и он је учинио пред нама велика знаке велике, и чувао нас цијелим путем којим идосмо, и по свијем народима кроз које прођосмо.
18. И Господ је истјерао испред нас све народе и Амореје, који живљаху у овој земљи; и ми ћемо служити Господу, јер је Бог наш.
19. А Исус рече народу: не можете служити Господу, јер је свет Бог, Бог ревнигач, не ће подносити ваше невјере и ваших тријека.
20. Када оставите Господа и станете служити туђим боговима, окренуће се и као ће вам учинити, и истријебиће вас, по што вам је добро чинио.
21. А народ рече Исусу: не, него ћемо Господу служити.
22. А Исус рече народу: сами сте себи сведоци да сте изабрали себи Господа да му служите. И они рекоше: сведоци смо.
23. Повратите дакле бокове туђе што су међу вама, и привратите срце своје ка Господу Богу Израјљеву.
24. А народ рече Исусу: Господу Богу својему служићемо и глас његов слушаћемо.
25. Тако учини Исус зајед с народом онај дан и постави им Уредбе и законе у Сикему.
26. И написа Исус ове ријечи у књигу закона Божијег; а онда је под хростом велике подиже га онда је под хростом који бијаше код светиње Господње.
27. И рече Исус свему народу: ено, камен овај нека вам буде свједочанство; јер је чуо све ријечи Господње, које нам је говорио; и нека вам буде свједочанство да не бисте слагали Богу својему.
28. По том распусти Исус народ, свакога на његово напшљадство.
29. А послате ових ствари умрије Исус син Навин сауга Господњи, кад му бијаше сто и десет година.
30. И погребеше га у међана напшљадства његова у Тамнат-Сараху, који је у Гасу.
31. И служи Израјљ Господу свега вијека Исусова и свега вијека старјешина, које дубо живјеше иза Исуса и које знаху сва дјела Господња, која учини Израјљу.
32. И кости Јосифове, које донесоше синови Израјљевци из Мисира, погребеше у Сикему, у дијелу поља које је купио Јаков од синова Емора оца Сихемова за сто нована; и бише у сина нова Јосифовијех у напшљадству њихову.
33. И Елеазар син Аронов умрије, и погребеше га на брду Финеас сина његова, које му бјеше дано у гори Јефремовој.

КЊИГА О СУДИЈАМА.

ГЛАВА 1.

- А по скрти Исусовој упиташе синови Израјљевци Господа говорећи: ко ће између нас ићи први на Хананеје да се бие с њима?
2. И Господ рече: Јуда нека иде; што два сам му земљу у руке.
3. А Јуда рече Симеуну брату својему: хајде са мном на мој дно да се биемо с Хананејима; пак ћу и ја ићи с тобом на твој дно. И пође Симеун с њим.
4. И извиде Јуда; и даде им Господ Хананеје и Ферезеје у руке, и побеше их у Везеку десет тисућа људи.
5. Јер нађоше Адони-Везек у Везеку, и ударише на њ, и побеше Хананеје и Ферезеје.
6. И побјеже Адони-Везек, а они га потураше и ухватише га одсекоше му десетак у руку и у ногу.
7. Тада рече Адони-Везек: седамдесет царева одсеченијех палаца у руку и у ногу купише што бјеше под мојим столом; како сам чинио, тако ми плати Бог. И одведоше га у Јерусалим, и онда је умрије.
8. Јер синови Јудини ударише на Јерусалим и узеше га, и исекоше грађане општријем мачем, а град сажегоше огњем.
9. По том извидоше синови Јудини да војују на Хананеје, који живљаху у гори и на југу и у равни.
10. И Јуда изиде на Хананеје који живљаху у Хеврону, а Хеврону побеше пређе име Киријат-Арва; и побеше Сесаја и Ахимана и Талмаја.
11. А одјеле отидоше на Давирану, а Давиру пређе име Киријат-Север.
12. И рече Халеб: ко савлада Киријат-Север и узме га, дају му Ахсу кћер своју за жену.
13. И узе га Готонило, син Бенезов, мађи брат Халевов; и даде му Ахсу кћер своју за жену.
14. И кад показаше, наговараше га да ниште у оца њезина поље; па скочи с магарца. А Халеб јој рече: што ти је?
15. А она му рече: дај ми дар; кад

си ми два сухе земље, дај ми и извора воденијех. И даде јој Халеб изворе горње и изворе доње.

16. А синови Кенеја гаста Мојсијева изидоше из града палмова са синаповима Јудинијем у пустињу Јудину, која је на југу од Арада. И дошавши живљаху с народом.

17. По том изиде Јуда са Симеуном братом својим, и побеше Хананеје који живљаху у Севагу, и раскопаше га, и прозва се град Орма.

18. И Газу узе Јуда с међана њезинијем, и Аскалон с међана његовијем, и Аларон с међана његовијем.

19. Јер Господ бјеше с Јудом, те освоји гору; али не изагна ондјех који живљаху у долинни, јер имаху гвозде на кола.

20. И дадоше Халеву Хеврон, као што бјеше заповједно Мојсије, а он изагна оданде три сина Енакова.

21. А синови Венијаминови не изагнаше Јевусеја који живљаху у Јерусалиму; него Јевусеји остане у Јерусалиму са синовима Венијаминовијем до овога дана.

22. Изидоше и синови Јосефови на Ветил, и Господ бјеше с њима.

23. И уходише Ветил синови Јосефови, а име граду бјеше прије Луз.

24. И уходе видјеше човјека који иђаше из града и рекоше му: хајде покажи нам куда ћемо ићи у град, па ћемо ти учинити милост.

25. А он им показа куда ће ићи у град; и исекоше у граду све општријем мачем, а онота човјека пустише са свом породицом његовом.

26. И отиде онај човјек у земљу Хетејску, и онда је савида град, и прозва га Луз; то му је име до данас.

27. А Манасија не изагна становника из Вет-Сана и села његовијех, ни из Ганаха и села његовијех, ни становника из Дора и села његовијех, ни становника из Иљеама и села његовијех, ни становника из Мегидв и села његовијех; и Хананеји стадоше живјети у тој земљи.

28. А кад ојача Израјљ, удари на Хананеје данаш, али их не изагна.